

Justícia i política

El judici a Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega pel 9N és un pas més en la grollera estratègia de l'Estat de judicialitzar un procés polític i substituir les taules de negociació per tribunals. Només cal fer un breu repàs de les pressions sobre la fiscalia que s'han evidenciat en aquests anys per part del Govern de Mariano Rajoy. El 2013, el fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, va obrir un expedient al fiscal superior de Catalunya, Martín Rodríguez-Sol, perquè, en unes declaracions a Europa Press, havia dit que "al poble de Catalunya se li ha de permetre expressar el que vol". Tot i que Rodríguez-Sol va aclarir després que ell estava en contra de la independència –però a favor de la consulta– va haver de dimitir igualment.

El substitut de Rodríguez-Sol va ser José María Romero de Tejada Gómez. Després del 9N, ni Romero de Tejada ni la resta de fiscals catalans van veure indici de delictes en la celebració de la consulta. El fiscal general Torres-Dulce va haver de convocar la Junta de Fiscals per tal de presentar la querella que ara es jutja i pressionar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya a admetre-la a tràmit. Les pressions de l'Executiu de Rajoy sobre la mateixa Fiscalia General de l'Estat per tirar endavant aquesta querella haurien estat la raó que va fer dimitir al cap d'un mes del 9N (desembre de 2014) el mateix Torres Dulce –ell va al·legar "raons personals".

Per si això no fos prou indici d'un judici forçat, la majoria dels advocats penalistes consideren que la base de l'acusació, la desobediència, no és tal si no hi ha un avís reiterat de la infracció, una reiteració que en el cas del 9N no es va donar.

Una altra cosa és el que ni tan sols aquesta justícia pressionada i condicionada no s'ha atrevit a jutjar: la veritable organització d'una consulta popular amb mesos electorals organitzades. D'això ja se n'ha fet culpable confés l'ex-president de la Generalitat, Artur Mas, en la mateixa sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya: "Sóc responsable de tot", "d'haver tingut la idea i de tirar-la endavant".

La confiança en una justícia independent s'afebleix amb aquests antecedents històrics i s'esquerda amb el caire que –de manera aparentment casual però oportuna– prenen els esdeveniments en els dies que van precedir el judici: amb una operació contra el presumpte finançament il·legal de Convergència, que inclou detencions anunciades per diaris digitals madrilenys que mai no es produeixen; amb inflades multes a les entitats sobiranistes (Òmnium i ANC) i amb una esbiaixada lectura del judici, i del suport manifest als encausats, per part de la premsa més partidista.

34

44

52

La Galeria

- 71 LITERATURA**
Entrevista a **Antoni Vives**
Pere Antoni Pons
- 72 LITERATURA** | Xavier Pla
Carta al pare
- 73 MÓN EDITORIAL**
- 74 LITERATURA** | Lluís Bonada
Una nova aproximació al polifacètic Rafael Tasis reforça la seva importància com a historiadore
- 75 MÚSICA** | Xavier Aliaga
Resplendor després de la boira
- 76 CINEMA** | Àlex Gorina
De Betlem a Montserrat
- 77 TELEVISIÓ** | Toni de la Torre
Diplomàcia
- 78 TEATRE** | F. Foguet i Boreu
L'àngel del mar
- 79 ART** | Ricard Mas Peinado
Todó. Tot per fer
- 80 ART** | Pere Antoni Pons
Els premis Ciutat de Palma d'Arts Visuals: entre l'obvietat i l'aventura
- 81 GASTRONOMIA** | J. Fàbrega
La complexitat de coure un ou

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València) Tel.: 963 535 100
Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí

Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.